
ShAkambhari Mahatmya athavA shatAkShIcharitravarNanaM

शाकम्भरीमाहात्म्य अथवा शताक्षीयचित्रवर्णनम्

Document Information

Text title : shAkambharI or shatAkShI mAhAtmya

File name : shAkambharIshatAkShImAhAtmya.itx

Category : devii, shAkambharI, devI, mAhAtmya

Location : doc_devii

Transliterated by : Vishwas Bhide vrbhide at rediffmail.com

Proofread by : Vishwas Bhide, PSA Easwaran

Description/comments : devIbhAgavata Mahapurana skandha 7 adhyAya 28

Acknowledge-Permission: <http://satsangdhara.net>

Latest update : August 4, 2018

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

September 16, 2023

sanskritdocuments.org

शाकम्भरीमाहात्म्य अथवा शताक्षीयचित्रवर्णनम्

जनमेजय उवाच -

विचित्रमिदमाभ्यां उरिश्चन्द्रस्य कीर्तितम् ।

शताक्षीपादभक्तस्य राजर्षेर्धार्मिकस्य च ॥ १ ॥

शताक्षी सा कुतो जाता देवी भगवती शिवा ।

तत्कारणं वद मुने सार्थकं जन्म मे कुरु ॥ २ ॥

को हि देव्या गुणाञ्छृण्वंस्तृप्तिं यास्यति शुद्धधीः ।

पदे पदेऽश्वमेधस्य कृलमक्षय्यमश्रुते ॥ ३ ॥

व्यास उवाच -

शृणु राजन् प्रवक्ष्यामि शताक्षीसम्भवं शुभम् ।

तवावाच्यं न मे किञ्चिद्देवीभक्तस्य विद्यते ॥ ४ ॥

दुर्गमाभ्यो मडादैत्यः पूर्वं परमदारुणः ।

द्विरण्याक्षान्वये जातो रुरुपुत्रो मडाभलः ॥ ५ ॥

देवानां तु भवं वेदो नाशे तस्य सुरा अपि

नऽक्षयन्त्येव न सन्देहो विधेयं तावदेव तत् ॥ ६ ॥

विमृश्यैतत्पश्चर्यां गतः कर्तुं हिमालये ।

ब्रह्माणां मनसा ध्यात्वा वायुभक्षो व्यतिष्ठत ॥ ७ ॥

सहस्रवर्षपर्यन्तं यकार परमं तपः ।

तेजसा तस्य लोकास्तु सन्तप्ताः ससुरासुराः ॥ ८ ॥

ततः प्रसन्नो भगवान् उसाऽदृढश्चतुर्भुजः ।

थयौ तस्मै वरं दातुं प्रसन्नमुपपङ्कजः ॥ ९ ॥

समाधिस्थं भीलिताक्षं स्फुटमाह यतुर्भुजः ।

वरं वरय भद्रं ते यस्ते मनसि वर्तते ॥ १० ॥

तवाधे तपसा तुष्टो वरदेशोऽऽमागतः ।
 श्रुत्वा ब्रह्ममुपाद्वाणीं व्युत्थितः स समाधितः ॥ ११ ॥
 पूजयित्वा वरं वने वेदान्देहि सुरेश्वर ।
 त्रिषु लोकेषु ये मन्त्रा ब्राह्मणेषु सुरेष्वपि ॥ १२ ॥
 विद्यन्ते ते तु सान्निध्ये मम सन्तु मलेश्वर ।
 अलं य द्देहि येन स्याद्देवानां य पराजयः ॥ १३ ॥
 एति तस्य वयः श्रुत्वा तथास्त्विति वयो वदन् ।
 जगाम सत्यलोकं तु यतुर्वैश्वरः परः ॥ १४ ॥
 ततः प्रभृति विप्रैस्तु विस्मृता वेदराशयः ।
 स्नानसन्ध्यानित्यलोमश्राद्धयज्ञाजपादयः ॥ १५ ॥
 विलुभा धरणीपृष्ठे डाडाकारो मडानभूत् ।
 किमिदं किमिदं येति विप्रा ऋचुः परस्परम् ॥ १६ ॥
 वेदाभावात्तदस्माभिः कर्तव्यं किमतः परम् ।
 एति भूमौ मडानर्थे जाते परमदारुणे ॥ १७ ॥
 निर्जराः सजरा जाता उविर्भागाद्यभावातः ।
 रुरोध स तदा दैत्यो नगरीममरावतीम् ॥ १८ ॥
 अशक्तास्तेन ते योद्धुं वज्रदेहासुरेश य ।
 पलायनं तदा कृत्वा निर्गता निर्जराः क्वचित् ॥ १९ ॥
 निलयं गिरिदुर्गेषु रत्नसानुगुडासु य ।
 संस्थिताः परमां शक्तिं ध्यायन्तस्ते पराम्बिकाम् ॥ २० ॥
 अग्नौ लोमाद्यभावात्तु वृष्टयभावोऽप्यभून्नृप ।
 वृष्टेरभावे संशुष्कं निर्जलं यापि भूतलम् ॥ २१ ॥
 कूपवापीतडागाश्च सरितः शुष्कतां गताः ।
 अनावृष्टिरियं राजन्नभूच्च शतवार्षिकी ॥ २२ ॥
 मृताः प्रजाश्च बहुधा गोमलिष्यादयस्तथा ।
 गृहे गृहे मनुष्याणामभवच्छवसङ्ग्रहः ॥ २३ ॥
 अनर्थे त्वेवमुद्भूते ब्राह्मणाः शान्तयेतसः ।
 गत्वा हिमवतः पार्श्वं रिराधयिषवः शिवम् ॥ २४ ॥

समाधिध्यानपूजाभिर्देवीं तुष्टुवुरन्वडम् ।
निराडारास्तदासक्तास्तामेव शरणां ययुः ॥ २५ ॥
दयां कुरु मडेशानि पामरेषु जनेषु हि ।
सर्वापराधयुक्तेषु नैतच्छ्लाघ्यं तवाम्बिके ॥ २६ ॥
कोपं संडर देवेशि सर्वान्तर्यामिर्दुपिणि ।
त्वया यथा प्रेर्यतेऽयं करोति स तथा जनः ॥ २७ ॥
नान्या गतिर्जनस्यास्य किं पश्यसि पुनः पुनः ।
यथेश्चसि तथा कर्तुं समर्थासि मडेश्वरि ॥ २८ ॥
समुद्धर मडेशानि सङ्कटात्परमोत्थितात् ।
श्रुवनेन विनास्माकं कथं स्यात्स्थितिरम्बिके ॥ २९ ॥
प्रसीद त्वं मडेशानि प्रसीद जगदम्बिके ।
अनन्तकोटिब्रह्माण्डनाथिके ते नमो नमः ॥ ३० ॥
नमः कूटस्थरुपायै त्रिदूपायै नमो नमः ।
नमो वेदान्तवेधायै भुवनेश्वर्यै नमो नमः ॥ ३१ ॥
नेति नेतीति वाक्यैर्या बोध्यते सकलागमैः ।
तां सर्वकारणां देवीं सर्वभावेन सन्नताः ॥ ३२ ॥
धृति सम्प्रार्थिता देवी भुवनेशी मडेश्वरी ।
अनन्ताक्षिमयं रूपं दर्शयामास पार्वती ॥ ३३ ॥
नीलाञ्जनसमप्रभ्यं नीलपद्मायतेक्षणम् ।
सुकर्कशसमोत्तुङ्गवृत्तपीनघनस्तनम् ॥ ३४ ॥
बाणामुष्टिं च कमलं पुष्पपल्लवमूलकान् ।
शाकादीन्मूलसंयुक्ताननन्तरसंयुतान् ॥ ३५ ॥
क्षुत्तुङ्गरापडान् उस्तैर्भिभ्रती च मडाधनुः ।
सर्वसौन्दर्यसारं तद्रूपं लावण्यशोभितम् ॥ ३६ ॥
कोटिसूर्यप्रतीकाशं करुणारससागरम् ।
दर्शयित्वा जगद्धात्री सानन्तनयनोद्भववा ॥ ३७ ॥
मोययामास लोकेषु वारिधारां सदस्रशः ।

नवरात्रं मडावृष्टिरभून्नेत्रोद्भवैर्जलैः ॥ ३८ ॥

दुःप्पिता-वीक्ष्य सकलान्नेत्राश्रुणि विमुञ्चती ।
तर्पितास्तेन ते लोका ओषधः सकला अपि ॥ ३९ ॥

नदीनदप्रवाहास्तास्तैर्जलैः समभवन्नृप ।
निलीय संस्थिताः पूर्वं सुरास्ते निर्गता बलिः ॥ ४० ॥

भिलित्वा ससुरा विप्रा देवीं समभितुष्टुवुः ।
नमो वेदान्तवेद्ये ते नमो ब्रह्मस्वरूपिणि ॥ ४१ ॥

स्वमायया सर्वजगद्धिधात्र्यै ते नमो नमः ।
भक्तकल्पद्रुमे देवि भक्तार्थं देवधारिणि ॥ ४२ ॥

नित्यतृप्ते निरुपमे भुवनेश्वरि ते नमः ।
अस्मच्छान्त्यर्थमतुलं लोचनानां सदस्रकम् ॥ ४३ ॥

त्वया यतो धृतं देवि शताक्षी त्वं ततो भव ।
क्षुधया पीडिता मातः स्तोतुं शक्तिर्न यास्ति नः ॥ ४४ ॥

कृपां कुरु मण्डेशानि वेदान्याडराम्बिके ।
व्यास उवाच -

एति तेषां वयः श्रुत्वा शाकान्स्वकरसंस्थितान् ॥ ४५ ॥

स्वादूनि इलमूलानि भक्ष्यार्थं ददौ शिवा ।
नानाविधानि यान्नानि पशुभोज्यानि यानि च ॥ ४६ ॥

काम्यानन्तरसैर्युक्तान्यानवीनोद्भवं ददौ ।
शाकम्भरीति नामापि तद्दिनात्समभून्नृप ॥ ४७ ॥

ततः डोलाडले जाते दूतवाक्येन बोधितः ।
ससैन्यः सायुधो योद्धुं दुर्गमाप्योऽसुरो ययौ ॥ ४८ ॥

सडस्राक्षौलिणीयुक्तः शरान्मुञ्चंस्त्वरान्वितः ।
रुरोध देवसैन्यं तद्यदेव्यत्रे स्थितं पुरा ॥ ४९ ॥

तथा विप्रगाणं चैव रोधयामास सर्वतः ।
ततः डिलडिला शब्दः समभूद्देवमाडले ॥ ५० ॥

त्राडि त्राडीति वाक्यानि प्रोयुः सर्वे द्विजमराः ।
ततस्तेजोमयं यङ्कं देवानां पारितः शिवा ॥ ५१ ॥

यकार रक्षाणार्थाय स्वयं तस्माद् बलिः स्थिता ।
 ततः समभवद्युद्धं देव्या दैत्यस्य योभयोः ॥ ५२ ॥
 शरवर्षसमाख्यन्नं सूर्यमण्डलमद्भुतम् ।
 परस्परशरोद्धर्षसमुद्भूताग्निमुप्रभम् ॥ ५३ ॥
 कठोरज्याटाण्डारबधिरि, कृतदिक्तटम् ।
 ततो देवीशरीरात्तु निर्गतास्तीव्रशक्तयः ॥ ५४ ॥
 कालिका तारिणी बाला त्रिपुरा भैरवी रमा ।
 भगला चैव मातङ्गी तथा त्रिपुरसुन्दरी ॥ ५५ ॥
 कामाक्षी तुलजा देवी जम्बिनी मोलिनी तथा ।
 छिन्नमस्ता गुड्यकाली दशसाहस्रबाहुका ॥ ५६ ॥
 द्वात्रिंशच्छक्तयश्चान्याश्चतुष्ष्टिमिताः पराः ।
 असङ्ख्यातास्ततो देव्यः समुद्भूतास्तु सायुधाः ॥ ५७ ॥
 मृदङ्गशङ्खवीणादिनादितं सङ्गरथलम् ।
 शक्तिभिर्दैत्यसैन्ये तु नाशितेऽक्षौडिणीशते ॥ ५८ ॥
 अत्रेसरः समभवद्गुर्गमो वाङ्मिनीपतिः ।
 शक्तिभिः सह युद्धं य यकार प्रथमं रिपुः ॥ ५९ ॥
 मडद्युद्धं समभवद्यत्राभूद्रक्तवाङ्मिनी ।
 अक्षौडिण्यस्तु ताः सर्वा विनष्टा दशभिर्दिनेः ॥ ६० ॥
 तत एकादशे प्राप्ते दिने परमदारुणे ।
 रक्तमाल्याम्बरधरो रक्तगन्धानुलेपनः ॥ ६१ ॥
 कृत्वोत्सवं मडान्तं तु युद्धाय रथसंस्थितः ।
 संरम्भेणैव मडता शक्तीः सर्वा विजित्य य ॥ ६२ ॥
 मडादेवीरथाग्रे तु स्वरथं सन्त्यवेशयत् ।
 ततोऽभवन्मडद्युद्धं देव्या दैत्यस्य योभयोः ॥ ६३ ॥
 प्रहरद्वयपर्यन्तं वृद्धयत्रासकारकम् ।
 ततः पञ्चदशात्युग्रबाणान्देवी मुमोय ७ ॥ ६४ ॥
 यतुर्भिश्चतुरो वाडान्बाणैर्नैकेन सारथिम् ।

द्राभ्यां नेत्रे भुजौ द्राभ्यां ध्वजमेकेन पत्रिणा ॥ ६५ ॥

पञ्चभिर्दुष्टयं तस्य विव्याध जगदम्बिका ।

ततो वमन् स रुधिरं ममार पुर ईशितुः ॥ ६६ ॥

तस्य तेजस्तु निर्गत्य देवीरूपे विवेश उ ।

उते तस्मिन्महावीर्ये शान्तमासीज्जगत्त्रयम् ॥ ६७ ॥

ततो ब्रह्माद्यः सर्वे तुष्टुवुर्जगदम्बिकाम् ।

पुरस्कृत्य उरीशानौ भक्त्या गद्गदया गिरा ॥ ६८ ॥

देवा ऋष्यः

जगद्भ्रमविवर्तेककारणे परमेश्वरि ।

नमः शाकम्भरि शिवे नमस्ते शतलोचने ॥ ६९ ॥

सर्वोपनिषद्बुद्धे दुर्गमासुरनाशिनि ।

नमो मायेश्वरि शिवे पञ्चकोशान्तरस्थिते ॥ ७० ॥

येतसा निर्विकल्पेन यां ध्यायन्ति मुनीश्वराः ।

प्रणवार्थस्वप्नं तां भजामो भुवनेश्वरीम् ॥ ७१ ॥

अनन्तकोटिब्रह्माण्डजनीं दिव्यविग्रहाम् ।

ब्रह्मविष्णुवादिजननीं सर्वभावैर्नता वयम् ॥ ७२ ॥

ॐ कुर्यात्पामरा-नृष्ट्वा रोदनं सकलेश्वरः ।

सद्यं परमेशानीं शताक्षीं मातरं विना ॥ ७३ ॥

व्यास उवाच -

एति स्तुता सुरैर्देवी ब्रह्मविष्णुवादिभिवर्तैः ।

पूजिता विविधैर्द्रव्यैः सन्तुष्टाभूय तत्क्षणे ॥ ७४ ॥

प्रसन्ना सा तदा देवी वेदानाढृत्य सा ददौ ।

ब्राह्मणोभ्यो विशेषेण प्रोवाच पिडभाषिणी ॥ ७५ ॥

ममेयं तनुरुत्कृष्टा पालनीया विशेषतः ।

यथा विनानर्थं शेष जातो दृष्टोऽधुनैव हि ॥ ७६ ॥

पूज्याहं सर्वदा सेव्या युष्माभिः सर्वदैव हि ।

नातः परतरं किञ्चित्कल्याणायोपदिश्यते ॥ ७७ ॥

पठनीयं ममैतद्धि माहात्म्यं सर्वदोत्तमम् ।

तेन तुष्टा भविष्यामि उरिष्यामि तथापदः ॥ ७८ ॥

दुर्गमासुरहन्त्रीत्वादुर्गेति मम नाम यः ।

गृह्णाति य शताक्षीति मायां भित्त्वा व्रजत्यसौ ॥ ७९ ॥

किमुक्तेनात्र भडुना सारं वक्ष्यामि तत्त्वतः ।

संसेव्याहं सदा देवाः सर्वैरपि सुरासुरैः ॥ ८० ॥

धृत्युक्त्वान्तर्लिता देवी देवानां यैव पश्यताम् ।

सन्तोषं जनयन्त्येवं सखिदानन्दरूपिणी ॥ ८१ ॥

अेतत्ते सर्वमाभ्यातं रडस्थं परमं मडत् ।

गोपनीयं प्रयत्नेन सर्वकल्याणकारकम् ॥ ८२ ॥

य धमं शृणुयान्नित्यमध्यायं भक्तितत्परः ।

सर्वाङ्गमानवाप्नोति देवीलोके महीयते ॥ ८३ ॥

धति श्रीमद्देवीभागवते मडापुराणेऽष्टादशसाहस्र्यां संछितायां

सप्तमस्कन्धे शताक्षीयचित्रवर्णनं नामाष्टाविंशोऽध्यायः ॥ २८ ॥

Encoded by Vishwas Bhide vrbhide at rediffmail.com

Proofread by Vishwas Bhide, PSA Easwaran

——
ShAkambhari Mahatmya athavA shatAkShIcharitravarNanaM

pdf was typeset on September 16, 2023

——
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

